

**MİLLİ MƏNAFELƏRİN REALLAŞMASINDA
İQTİSADI VƏ HÜQUQI AMILLƏRİN QARŞILIQLI ƏLAQƏSİ**

H.B.RÜSTƏMBƏYOV

haji_@mail.ru

Məqaladə milli mənafelərin reallaşmasında iqtisadi və hüquqi amillərin qarşılıqlı əlaqəsi təhlil edilir. İnstitusional şəraitin aparıcı əhəmiyyəti, o cümlədən bazar iqtisadiyyatının formal qaydaları və onların hüquqi təstişi ilə yanışı istehsal fəaliyyətinin qeyri-rəsmi komponentləri də aşkar edilir. Tədqiqatın əhatə dairəsinə Azərbaycanın sosial-iqtisadi inkişafının xüsusiyyətləri və milli mənafelərin uğurla həyata keçirilməsi təcrübəsi nümuniyət etdirilir.

Açar sözlər: milli mənafelər, reallaşma amilləri, formal və qeyri-formal institutlar, institusional qarşılıqlı əlaqələrin Azərbaycan modeli.

Milli mənafə fenomenoloji anlayışlar sırasına aid edilə bilər, çünki o cəmiyyətin müxtəlif komponentlərini üzvü şəkildə birləşdirərək onları vahid inkişaf paradiqmasına yönəldir. Eyni zamanda qeyd etmək lazımdır ki, ümumiyyətlə, mənafə, o cümlədən milli mənafə, ancaq insana və onun yaratdığı təsərrüfat və ictimai qurumlara aiddir (lat. inter esse — «daxilində olan»). Lakin milli mənafelərin xüsusiyyətləri ondan ibarətdir ki, hər bir millətin orijinal və özünəməxsus, təkrarolunmaz xüsusiyyətləri mövcuddur. Milli mənafelər ümumbəşəri inkişaf qanunları ilə bərabər onları da əks etdirir. Bu da həqiqətdir ki, xalqlar, ölkələr nə qədər fərqli olsa da, onların inkişafı bir məcraya gəlib çıxır — milli mənafelərin ardınca gedir.

Milli mənafelərin reallaşmasının bir neçə amilləri mövcuddur. Onların içində iqtisadi və hüquqi amillər əsas rola malikdirlər. İqtisadi amillər şəxsin, təsərrüfat həlqələrinin və dövlətin tələbatlarını, gəlirlərini, rifahını təmin etməyə yönəlir. Lakin bu proseslər hüquqi qanunlar, aktlar, normativ sənədlər əsasında həyata keçirilir. İctimai istehsal mütləq şəkildə institutlaşmış bir orqanizmdir. Burada formal və qeyri-formal institutlar vəhdət təşkil edərək iqtisadi prosesləri müyyəyen bir hüquqi çərçivədə fəaliyyət göstərən mexanizmə çevirir. Məsələn, iqtisadiyyatın təməlini təşkil edən mülkiyyət münasibətləri mülkiyyət haqqında qanunlarla tənzimlənir, əmək fəaliyyəti əmək məcəlləsi ilə həyata keçirilir və s.

Məhə iqtisadi və hüquqi amillər cəmiyyətin inkişafında üzvü şəkildə qarşılıqlı halda milli mənafeləri ifadə etmiş olurlar. Milli mənafelər o vaxt dolğun təcəssüm edilir ki, fərdlərin, müəssisələrin, dövlətin mənafeləri biri-birini tamamlayır, sinergetik müsbət effekt yaradır. Belə olan halda hər bir iqtisadi subyektin mənafeləri bir-biri üçün reallaşma şəraiti yaratmış olur. Fərdi (şəxsi) mənafelərin reallaşdırılması mikroiqtisadi strukturların (firma, korporasiya) rifahı ilə səbəb və nəticə əlaqələri ilə bağlıdır. Onların integrasiya olunmuş mənafelərinin reallaşdırılması və səmərəli fəaliyyəti isə öz növbəsində makroiqtisadi mühitdən (inflasiya səviyyəsindən, valyuta kursundan, vergi və gömrük tariflərindən, iqtisadi siyasətdən) asılıdır. Makroiqtisadi səviyyədən, eyni zamanda hər bir vətəndaşın və sahibkarların, hətta ev təsərrüfatlarının belə mənafelərinin ifadə edilməsi asılıdır. Qeyd edilən hər üç səviyyədə mənafelərin harmoniyasına nail olunması, öz növbəsində, milli iqtisadi mənafelərin təşəkkül tapmasına xidmət edir. O da qeyd edilməlidir ki, milli mənafelər ölkə vətəndaşlarının mənafelərinin

ümmü mileşdirilmiş təzahüründür. Bu zaman mənafelərin sistemləşdirməsi aparılmalıdır:

- iqtisadi mənafelər (dayanılıqlı inkişaf, vətəndaşların rifahı, əhalinin sağlamlığı, keyfiyyətli təhsil);
- hüquqi mənafelər (fəaliyyət sahələrində hüquqların təmini, subyektlərin mənafelərinin qorunması, milli mənafelərin reallaşmasına yönelik mütərəqqi islahatların aparılması).

Əlbəttə, bütün bunların əsasında siyasi mənafelər dayanır ki, onları da ən qısa şəkildə ölkənin suverenliyi və vətəndaşların təhlükəsizliyi kimi qimətləndirilə bilər. Lakin bütün hallarda milli mənafelər insan amilinə, onun inkişafına yönəlmış olmalıdır, çünki müasir dövrə inkişafa təsir edən ən güclü amil insan kapitalı, yəni insanın təhsili, peşəkarlıq səviyyəsi, sahibkarlıq və idarəetmə qabiliyyətləridir. Bu aspektdə bütün cəmiyyət üzvlərinin mənafelərinin üst-üstə düşdürü istiqamət də yaranmış olur. Burada səhbət tarazlaşmış tələb və təklif dinamikasından, təsərrüfat həyatında institusional nizam-intizamın və sabitliyin təmin olunmasından gedir. Bunların hər biri təklikdə ÜDM-in artmasına təsir etmək imkanına malik deyil və yalnız birlikdə müsbət iqtisadi və sosial inkişaf nəticələr əldə edilməsi amili kimi çıxış edə bilərlər.

Real olaraq ÜDM-in artım tempi və bölgüsü daimi dəyişikliklərə məruz qalır. Bu problemin çoxsaylı aspektləri mövcuddur. Burada hər şeydən önce səhbət yaradıcı və ixtisaslaşdırılmış insan amilinin istifadə olunmasından və onun milli iqtisadi mənafelərin təmin olunmasında oynadığı roldan getməlidir.

Iqtisadi artım və sosial təminatlar arasında fərq (asimetriya) nə qədər böyükdürsə milli mənafelərin struktur uzlaşması da o qədər zaif olur. Bu kimi uzlaşma səviyyəsi o zaman yüksək dərəcədə müsbət hesab edilir ki, onların arasında variasiya diapazonu 11-20% dəyişir; aşağı səviyyədə isə variasiya əmsali 21-33% təşkil edir. Əgər bu göstərici 33%-dən yüksəkdirsə, onun iqtisadi mənafelərin daşıyıcıları arasında ziddiyətlərin yaranmasına gətirib çıxara bilir. Beləliklə, variasiyalarda minimal və maksimal səviyyələrdə yayınmalar iqtisadi mənafelərin uzlaşmasının faktiki səviyyəsi barədə müvafiq göstəricilər əsasında təsəvvür əldə edilməsinə imkan yaradır. Azərbaycanda hər nəfərə düşən ÜDM-in miqdarı və əhalinin gəlirləri arasında fərqlər azdır, texminən 13% təşkil edir.

Inkişaf edən ölkələrdə sosial ədalətin qorunması bazar subyektlərindən çox dövlətin üzərinə düşür. Bununla əlaqədar dövlət tərəfindən ÜDM-in bölgüsü xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Eyni zamanda, dövlət vergi, kredit, innovasiya sahələrini tənzimləyərək, rəqabətqabiliyyəti məhsul istehsal edən şirkətləri, iqtisadi subyektləri dəstəkləməlidir. Milli mənafelərin təzahür forması kimi ÜDM-in ümumi həcmi və adambaşına düşən payının dinamikasının gəlirlərə olan nisbəti məsələsi də aktuallıq kəsb edir. Onlar arasında fərqlər milli mənafelərin reallaşdırılması səviyyəsini kifayət qədər dəqiq ifade edə bilər.

Milli iqtisadi mənafelərin reallaşdırılması kontekstində iş yerlərinin açılması, kütłəvi işsizliyin aradan qaldırılması, sahibkarlıq fəaliyyəti imkanlarının genişlənməsinin prinsipial əhəmiyyət daşıyır. Mahiyyət etibarı ilə ölkənin daxili təsərrüfat sistemində əmək və intellektual resurslardan istifadə olunması göstəricilərinin yüksəlməsi öz növbəsində milli mənafelərin reallaşdırılmasına müsbət təsir göstərir.

İqtisadi artım və inkişaf arasında fərqləri də qeyd etmək lazımdır. Yüksək artım qısamüddətli faktorlara əsaslanı bilər, məsələn, xammal bazarlarında qiymətlərin yüksəlməsilə. Lakin uzunmüddətli inkişaf texnoloji yeniliklər və innovasiya prosesləri ilə bağlıdır. Bütün bunlar isə öz növbəsində ixtisaslı işçilərin, yüksək səviyyəli texniki və mühəndis kadrların hazırlanmasını aktuallaşdırır. Belə bir işçi kontingenti olmadan elmi-texniki və texnoloji innovasiyalar hazırlanıb ölkədə həyata keçirilə bilməz.

İqtisadiyyatda resursların prioritet inkişaf istiqamətlərə yönəldilməsi qəcilməzdür, lakin onlar birtərəfli qaydada uzunmüddətli olmamalıdır, alternativ ixtisaslaşma istiqamətləri üzrə də məhsul istehsalının resurs təminatı həyata keçirilməlidir. Bu zaman ən vacib resurs qismində insan amili çıxış edir. Eyni zamanda, müasir iqtisadi inkişafə təkan verən subyektlər yüksək galirlərə, əmək haqlarına iddia edə bilərlər. Cənki, cəmiyyətin yaradıcı qüvvələri texnoloji tərəq-qidə, istehsalın inkişafında həm milli, həm də şəxsi mənafelərinin mənbəyini görürələr. Eyni zamanda, dövlət sektorunu da daxil olmaqla mülkiyyət sahibləri üçün elə hüdudlar müəyyənləşdirməlidir ki, sahibkarlar bütün ölkənin inkişafına istiqamətlənmüş kapitalın yatırılmasında maraqlı olsunlar. Bunun üçün isə, qanunlar və iqtisadi prinsiplər çərçivəsində fəaliyyət göstərən formal institutlar sisteminin mühüm əhəmiyyəti vardır.

Lakin bir vacib məsələ də nəzərə alınmalıdır ki, "Ölkə iqtisadiyyatı arta, ancaq vətəndaşların sosial durumu pisləşə bilər" [1]. Bu ifadə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevə məxsusdur və vurgulanır ki, Azərbaycan iqtisadi inkişaf modelində bunun tam əksi görünür, güclü və ciddi iqtisadi islahatlar düşünülmüş sosial siyasətlə tamamlanır. Sosial xərclər və rifah göstəriciləri üstünlük təşkil etdiyi zaman bir qanuna uyğunluq da özünü əks etdirir ki, o da cəmiyyətdə təbəqələşmənin göstəricisi ilə əlaqədardır. Cini indeksi nə qədər enmiş olursa iqtisadiyyatın həm ÜDM həcmi artmış, həm də sosial mühit pozitiv trayektoriya əldə etmiş olur. Məsələn, beynəlxalq statistikaya görə 1990-ci ildən 2018-ci ilə qədər Azərbaycanın ÜDM-i 339% artmışdır və eyni zamanda, Cini indeksi 28,60 qədər azalmışdır. Bu göstəricilərin hər biri korrelyasiya əlaqəsində olaraq, Azərbaycanın bütün qonşularından (Rusiya, Gürcüstan, Ermənistan) xeyli dərəcədə pozitivdir. Bunun ən başlıca səbəbi Azərbaycanda həyata keçirilən sosial yönümlü iqtisadi siyaset və səmərəli islahatlardır.

İslahatlar bir hüquqi akt olaraq iqtisadi artıma səbəb olursa və ən başlıcası, əhalinin sosial durumunu yüksəldirsə, milli mənafelər də o dərəcədə ifadəsinə tapmış olur. Bu zaman bir sıra qanuna uyğunluqlar üzə çıxır ki, onlar da hüquqi və iqtisadi proseslərin ictimai tərəqqiyə fərqli təsirləri ilə bağlıdır:

1. Əgər hüquqi mexanizmlər obyektiv prosesləri (milli mənafeləri) əks etdirirsə, onlar iqtisadiyyatın inkişafını sürətləndirir;
2. Əgər hüquqi qərarlar göstərilən proseslərə ziddirsə, onlar iqtisadi inkişafi ləngidə bilər;
3. Əgər hüquqi aktlar hansısa bir sahədə müsbət, bir başqasında isə mənfi nəticə göstərisə, milli iqtisadiyyatın dayanıqlı inkişafı əldə edilə bilməz. Bu o deməkdir ki, iqtisadi inkişaf bir çox hallarda hüquqi qərarlardan asılıdır.

Məşhur ingilis iqtisadçısı, Nobel mükafatı laureati Ronald Kouz qeyd edirdi ki, "Əgər siz iqtisadi sistemin nə cür işlədiyini bilmək istəyirsinizsə, hüquqi ədəbiyyatı

oxuyun. Doğrudan da hüquqşunas işe qarışmaza iqtisadçılar real iqtisadi funksiyaları və mexanizmləri anlaya bilməyəcəklər [2]. Bir az şisirdilsə də, bu sözlər həqiqəti əks etdirərək iqtisadi və hüquqi amillərin qarşılıqlı əlaqələrinin cəmiyyətin sosial-iqtisadi inkişafında və mənafelərin reallaşmasında nə qədər əhəmiyyətli olduğunu göstərir.

Ədəbiyyat

1. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin andığın mərasimində nitqi.19 oktyabr 2013 - <https://president.az/articles/9667>.
2. Будущее институциональной теории. Вопросы экономики. 2009. № 1. 30 января - <https://www.hse.ru/news/1163613/53658554.html>

Г.Б.Рустамбеков

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ ЭКОНОМИЧЕСКИХ И ПРАВОВЫХ ФАКТОРОВ В РЕАЛИЗАЦИИ НАЦИОНАЛЬНЫХ ИНТЕРЕСОВ

Резюме

В статье анализируется взаимодействие экономических и правовых факторов реализации национальных интересов. Выявляется ведущее значение институциональных условий, включающих не только формальные правила рыночного хозяйствования и их юридического закрепления, но и неформальные компоненты производственной деятельности. В спектр исследования привлекается конкретика социально-экономического развития Азербайджана и успешной реализации национальных интересов.

Ключевые слова: национальные интересы, факторы реализации, формальные и неформальные институты, азербайджанская модель институционального взаимодействия.

H.B.Rustambayov

THE INTERACTION OF ECONOMIC AND LEGAL FACTORS IN THE IMPLEMENTATION OF NATIONAL INTERESTS

Summary

The article analyzes the interaction of economic and legal factors in the implementation of national interests. The leading importance of institutional conditions is revealed, including not only the formal rules of market economy and their legal consolidation, but also informal components of production activity. Specifics of the socio-economic development of Azerbaijan and the successful implementation of national interests are involved in the scope of the study.

Keywords: national interests, factors of implementation, formal and informal institutions, the Azerbaijani model of institutional interaction.